

زبان عربی ۲

**عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْجَوَابِ لِلترجمة:

۱- «إِنَّ الْوَالِدَ يُفَدِّمُ لابنه مواعظَ قِيَمَةٍ لآئِهَا نماذجَ تَرْبِيَةٍ!»:»

- ۱) پسر به پدر خویش، پندهای ارزشمندی را تقدیم کرد، چرا که الگوهای تربیتی هستند!
 - ۲) پدر، به پسر خود، پند باارزش را تقدیم می‌کند، زیرا آن الگوی تربیتی است!
 - ۳) پدر به فرزندش، پندهای ارزشمندی را تقدیم می‌کند، زیرا آن‌ها الگوهای تربیتی هستند!
 - ۴) پدری که به فرزند خود پندهای ارزشمندی را تقدیم کند، پس الگوهای تربیتی را به او داده!
- ۲- «مَضَى الزَّمانَ وَ قَلْبِي يَقُولُ إِنَّكَ آتِي!»:

- ۱) زمان سپری می‌شود و قلبم می‌گوید که تو خواهی آمد!
- ۲) با گذشتن زمان دلم می‌گوید که تو آمدنی هستی!
- ۳) زمان گذشت و قلب من می‌گوید که تو آمدنی هستی!
- ۴) زمان سپری شد و قلب من گفت که تو حتماً می‌آیی!

۳- «أَتَّخِذُ أَلْفَ صَدِيقٍ وَ الْأَلْفَ قَلِيلٌ وَ لَا تَتَّخِذُ عَدُوًّا وَاحِدًا وَ الْوَاحِدَ كَثِيرًا!»:

- ۱) هزار دوست برگزین و هزار اندک است و یک دشمن برنگزین و یکی زیاد است!
 - ۲) هزاران دوست برگزید و هزاران کم است و یک دشمن انتخاب کرد و یکی زیاد است!
 - ۳) هزار دوست انتخاب می‌کنی، زیرا هزار کمتر است و یک دشمن نگزیدی و یکی بسیار است!
 - ۴) صدها دوست برگزین و صدها کم است و اولین دشمن را انتخاب نکن که یکی آن زیاد است!
- ۴- «دَعَّ شَاتَمَكَ مُهَانًا تُرَضِّ الرِّحْمَنُ وَ تُسَخِّطُ الشَّيْطَانَ!»:

- ۱) ناسزاگوی خود را خوار کردی تا خدای رحمان خرسند و شیطان خشمگین شود!
- ۲) دشنام‌گوی خود را خوار رها کن تا خدای خود را خشنود و دشمن را خشمگین کنی!
- ۳) خوارترین ناسزاگو را رها کن تا خدا را خرسند کنی و اهریمن خشمگین شود!
- ۴) دشنام‌گوی خود را خوار رها کن تا خدای بخشنده را خشنود و اهریمن را خشمگین کنی!

۵- «تَبْدَأُ أَسْعَارَ الْقَمِيصِ مِنْ خَمْسَةِ وَ ثَلَاثِينَ أَلْفًا إِلَى تِسْعِينَ أَلْفَ تَوْمان!»:

- ۱) قیمت پیراهن‌های مردانه از سی و پنج هزار آغاز می‌شود تا هفتاد هزار تومان!
- ۲) قیمت‌های پیراهن مردانه از پنجاه و سه هزار آغاز می‌شود تا هفتاد هزار تومان!
- ۳) قیمت‌های پیراهن‌های مردانه از سی و پنج هزار شروع شد تا نود هزار تومان!
- ۴) قیمت‌های پیراهن مردانه از سی و پنج هزار شروع می‌شود تا نود هزار تومان!

۶- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- ۱) لَا يَكْلَفُ اللهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا: خدا کسی را تکلیف نکرده بود مگر به اندازه توان خودش!
- ۲) الصَّدِيقُ مِنْ كَانِ نَاهِيًا عَنِ الظُّلْمِ وَ الْعَدْوَانِ: دوست کسی است که از ستم و دشمنی بازدارنده باشد (بود)!
- ۳) أَحَبُّ عِبَادِ اللهِ إِلَى اللهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ: بندگان را از خدا دوست دارم که به بندگانش سود می‌رسانند!
- ۴) صَدِيقٌ مَنْ نَصَحَكَ فِي عَيْبِكَ وَ حَفِظَكَ فِي غَيْبِكَ: دوست کسی است که در عیبت نصیحت‌کننده و در نبودت حفظ‌کننده باشد!

۷- عَيْنِ الْخَطَأِ:

- ۱) خَيْرٌ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أهدَى إِلَيْكُمْ عَيْبَكُمْ: برادران نیکوی شما آن است که عیب‌هایتان را به شما هدیه می‌کند!
- ۲) اللهُ لَا يَحِبُّ كُلَّ مُعْجَبٍ بِنَفْسِهِ: خدا هر خودپسندی را دوست ندارد!
- ۳) إِنْ شَكَّوْتَ إِلَى الطَّيْرِ نَحْنُ فِي الْوَكْنَاتِ: اگر به پرندگان شکایت کنم در لانه‌هایشان ناله می‌کنند!
- ۴) أَحَبَّتِي هَجْرُونِي كَمَا تَشَاءُ عُذَاتِي: دوستانم مرا ترک کردند همان‌طور که دشمنانم می‌خواهند!

۸- «ما باید هنرهای سودمندی را بیاموزیم و از فرومایگان دوری کنیم!»:

- ۱) يجب علينا أن نعلم علماً نافعاً و الابتعاد عن الأراذل.
- ۲) علينا أن نعلم علوماً نافعاً و نبتعد عن الأراذل.
- ۳) علينا أن نتعلم فنوناً نافعاً و نبتعد عن الأراذل.

** عَيْنِ الْمُنَاسِبِ لِلجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ:

۹- عَيْنِ الْخَطَأِ فِي صِبْطِ حركاتِ الْحروفِ:

- ۱) عَلَيْنَا أَنْ نَتَوَاضَعَ أَمَامَ أَسَاتِذَتِنَا دَائِمًا.
- ۲) نَحْنُ لَا نَتَكَبَّرُ عَلَى الْآخَرِينَ وَ اللهُ لَا يُحِبُّهُ.
- ۳) إِنْ اللهُ يُحِبُّ مَنْ يُحَافِظُ عَلَى الصَّلَاةِ.
- ۴) وَ قَدْ تَفَتَّشُ عَيْنُ الْحَيَاةِ فِي الظُّلُمَاتِ.

۱۰- عَيْنِ الْخَطَأِ:

- ۱) الملبح ← إناة يُشْرَبُ به الماءُ أَوْ الشاي.
- ۲) الناهي ← هو الَّذِي يَمْنَعُنَا عَنِ عَمَلِ قَبِيحٍ.
- ۳) الخضرة ← صفةٌ لغصونِ الأشجارِ فِي الربيعِ.
- ۴) العجيب ← الشئ الَّذِي يُصَنَعُ الخبزُ مِنْهُ.

١١- عَيِّن ما فيه اسم المبالغة:

- (١) أيام الدراسة من الأيام الجميلة في الحياة.
(٣) قرأت مقالةً من أحد الكُتَّاب الشهيرين.

١٢- عَيِّن ما فيه فعْلان مزيدان:

- (١) لا تهرب من الصعوبات بل تَوَاجَهها بالشجاعة.
(٣) أنفقوا إلى الفقراء ممَّا رَزَقْنَاكم.

١٣- عَيِّن ما ليس فيه اسم الفاعل:

- (١) جميع العلماء حاولوا لحلِّ المشاكل.
(٣) أبى مدرّس ووالدتي ممرّضة في المستشفى.

١٤- عَيِّن ما فيه اسم المكان:

- (١) الظواهر الطبيعية آيةٌ من آيات الله.
(٣) سنسافر إلى بيت جدّتي و نذهب إلى القرية.

١٥- عَيِّن ما فيه اسم التفضيل و اسم الفاعل معاً:

- (١) أحبّ المعلّم الذي يدرّس بجهد و سعى.
(٣) إتي أمرت أن أعبد الله مخلصاً له الدين.

١٦- عَيِّن ما لا يُمكن أن يكون فعل أمر:

- (١) تكلّموا في موضوع تعرفون عنه مطالب تفيّدنا!
(٣) هاتان الطالبتان تخرّجتنا قبل سنة من جامعة طهران!

١٧- عَيِّن الصّحيح في استخدام الأفعال: «أنا طالب في المدرسة و أبى أستاذ اللّغة العربيّة، أنا في الصّفّ العاشر و أبى في الجامعة!»

- (١) يدرّس، أدرّس (٢) أدرّس، يدرّس (٣) يدرّس، أدرّس (٤) أدرّس، يدرّس

١٨- عَيِّن ما فيه اسم المفعول من الفعل المزيد:

- (١) فقالوا إننا إليكم مرسلون!
(٣) يزرع الفلاح المجدّ فسائل الأشجار!

١٩- عَيِّن ما ليس فيه اسم التفضيل:

- (١) استلمت نقودي من خير الأمناء بيننا!
(٣) الأفاضل يحثون الدراسة و البحث!

٢٠- عَيِّن الجمع المكسر يدلّ على المكان:

- (١) أكثر المزارعين يزرعون الخضراوات!
(٣) مفاتيح الغرفة بيد مدير المدرسة!

- (٢) ربّنا يغفرنا لأنّه رحيمٌ و توابٌ.
(٤) الكفّار لا يحترمون عقائد الآخرين.

- (٢) نشارك في الحفلة حتّى يتجلى اتحادنا.
(٤) نقرّر أن لا نكذب حتّى ننجح في الحياة.

- (٢) لأكثر مصانع البلاد تقدّم صناعيٌ.
(٤) قام العمّال بتنزيل البضائع من السيّارة.

- (٢) اشتريت من السوق مصابيح ملوّنةً.
(٤) أكثر الملاعب في البلاد مجهّزة حقاً.

- (٢) أنا أحقّ منك بالحكم في المجلس.
(٤) يُقدّم المدرّس لطلّابه أفضل العلوم.

- (٢) تحدّثنا عن الشّروط التي تعيّنّت لكما للاستخدام!
(٤) تفضّل هنا لمشاهدة الفلم أيتها النّساء رجاءً!

- (٢) إن المؤمنين يتوكّلون على الله فقط!
(٤) الشيخ يساعد مظلومي القبيلة دائماً!

- (٢) خير إخوانكم من أهدى إليكم عيوبكم!
(٤) أحبّ أن أسافر إلى البلدان الجنوبيّة!

- (٢) الدؤوب لا يشعر بالتعب عند المشاكل!
(٤) بحثت عن مكاتب فما وجدت شيئاً هنا!